

Dohovor UNIDROIT o ukradnutých alebo nezákonne vyvezených kultúrnych predmetoch

**(oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky
č. 416/2003 Z. z.)**

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru,

ktoré sa zišli v Ríme na pozvanie vlády Talianskej republiky 7. až 24. júna 1995 na diplomatickej konferencii, aby schválili návrh Dohody UNIDROIT o ukradnutých alebo nezákonne vyvezených kultúrnych predmetoch,

presvedčené o zásadnej dôležitosti ochrany kultúrneho dedičstva a kultúrnej výmeny na podporu porozumenia medzi národmi a šírenia kultúry pre blahobyt ľudstva a pokrok civilizácie,

hlboko znepokojené nezákonným obchodom s kultúrnymi predmetmi a nenapraviteľnými škodami, ktoré tento obchod často spôsobuje tak na samých predmetoch, ako aj na kultúrnom dedičstve národných, kmeňových, autochtónnych alebo iných spoločenstiev, ako aj na dedičstve všetkých národov, a to najmä plienením archeologických nálezísk a z toho vyplývajúcou stratou nenahraditeľných archeologických, historických a vedeckých informácií,

rozhodnuté účinne prispieť k boju proti nezákonnému obchodu s kultúrnymi predmetmi podniknutím dôležitého kroku stanovením spoločných minimálnych právnych noriem upravujúcich reštitúciu a vracanie kultúrnych predmetov medzi štátmi, zmluvnými stranami dohovoru, s cieľom zlepšiť zachovanie a ochranu kultúrneho dedičstva v záujme všetkých,

zdôrazňujúc, že zámerom tohto dohovoru je uľahčiť reštitúciu a vracanie kultúrnych predmetov a že poskytnutie akýchkoľvek náhrad, ako je napríklad náhrada škody, potrebných na vykonanie reštitúcie a náhrady v niektorých štátoch, neznamená, že podobné opatrenia treba prijať aj v ostatných štátoch,

potvrdzujúc, že prijatie ustanovení tohto dohovoru pre budúcnosť nijakým spôsobom neznamená akékoľvek schválenie alebo potvrdenie zákonnosti protiprávnych činov akéhokoľvek druhu, ktoré sa stali predtým, ako tento dohovor nadobudol platnosť,

uvedomujúc si, že tento dohovor sám osebe nevyrieši problémy vyvolané nezákonným obchodom, ale že iniciuje proces, ktorý pozdvihne medzinárodnú kultúrnu spoluprácu a podporí náležitú úlohu legálneho obchodu a medzištátnych dohôd o kultúrnej výmene,

uznávajúc, že vykonávanie tohto dohovoru by bolo treba doplniť ďalšími účinnými opatreniami na ochranu kultúrnych predmetov, ako napríklad vytváraním a využívaním registrov, fyzickou ochranou archeologických nálezísk a technickou spoluprácou,

vyjadrujúc uznanie činnosti rozličných orgánov zameranej na ochranu kultúrneho dedičstva, najmä dohovoru UNESCO z roku 1970 o nezákonnom obchode, a rozvíjanie pravidiel správania v súkromnom sektore,

dohodli sa takto:

I. KAPITOLA OBLASŤ UPLATNENIA A DEFINÍCIA

Článok 1

Tento dohovor sa uplatňuje pri požiadavkách medzinárodného charakteru, ak ide o

- a) reštitúciu ukradnutých kultúrnych predmetov,
- b) vrátenie kultúrnych predmetov vyvezených z územia štátu, zmluvnej strany dohovoru, v rozpore s jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi upravujúcimi vývoz kultúrnych predmetov v záujme ochrany kultúrneho dedičstva (ďalej len „nezákonne vyvezené kultúrne predmety“).

Článok 2

V zmysle tohto dohovoru sa za kultúrne predmety pokladajú tie predmety náboženského alebo svetského charakteru, ktoré sú dôležité z hľadiska archeológie, prehistórie, histórie, literatúry, umenia alebo vedy a patria do jednej z kategórií uvedených v dodatku k tomuto dohovoru.

II. KAPITOLA REŠTITÚCIA UKRADNUTÝCH KULTÚRNYCH PREDMETOV

Článok 3

1. Držiteľ kultúrneho predmetu, ktorý bol ukradnutý, má tento predmet vrátiť.
2. V zmysle tohto dohovoru sa kultúrny predmet, ktorý bol nezákonne vykopaný alebo zákonne vykopaný a nezákonne vzatý do držby, pokladá za ukradnutý, ak je to v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi štátu, kde sa vykopávka uskutočnila.
3. Akúkoľvek požiadavku na reštitúciu treba uplatniť v lehote troch rokov od chvíle, keď sa jej predkladateľ dozvedel o mieste, kde sa kultúrny predmet nachádza, a o totožnosti jeho držiteľa, v každom prípade v lehote 50 rokov od času krádeže.
4. Na požiadavku reštitúcie kultúrneho predmetu tvoriaceho nedeliteľnú súčasť identifikovanej pamiatky alebo archeologického náleziska alebo patriaceho do verejnej zbierky sa však nevzťahuje časové obmedzenie okrem lehoty troch rokov, ktoré uplynuli od času, keď sa žiadateľ dozvedel o mieste, kde sa kultúrny predmet nachádza, a o totožnosti jeho držiteľa.
5. Bez ohľadu na ustanovenia predchádzajúceho odseku môže štát, zmluvná strana dohovoru, vyhlásiť, že na požiadavku reštitúcie sa vzťahuje časové obmedzenie 75 rokov alebo dlhšie obdobie, ak to tak predpokladajú jeho vnútroštátne právne predpisy. Požiadavka reštitúcie kultúrneho predmetu oddeleného od pamiatky, archeologického náleziska alebo verejnej zbierky uplatnená v inom štáte, zmluvnej strane dohovoru, ktorý urobil takéto vyhlásenie, takisto podlieha takému časovému obmedzeniu.
6. Vyhlásenie uvedené v predchádzajúcom odseku treba urobiť v čase podpisu, ratifikácie, prijatia, schválenia alebo pristúpenia k tomuto dohovoru.
7. Na účely tohto dohovoru verejná zbierka je skupina inventarizovaných alebo inak identifikovaných kultúrnych predmetov, ktoré sa nachádzajú vo vlastníctve
 - a) štátu, zmluvnej strany dohovoru,
 - b) regionálneho alebo miestneho úradného orgánu štátu, zmluvnej strany dohovoru,

- c) náboženskej inštitúcie v štáte, zmluvnej strane dohovoru, alebo
- d) inštitúcie v štáte, zmluvnej strane dohovoru, založenej predovšetkým na kultúrne, vzdelávacie alebo vedecké účely, uznávanej v tomto štáte za inštitúciu pôsobiacu vo verejnom záujme.

8. Okrem toho sa na požiadavku reštitúcie sakrálneho predmetu alebo pre určité spoločenstvo významného predmetu patriaceho kmeňovému alebo autochtónnemu spoločenstvu v štáte, zmluvnej strane dohovoru, využívaného takýmto spoločenstvom v rámci tradičných alebo rituálnych obradov vzťahuje rovnaké časové obmedzenie, aké sa uplatňuje pri verejných zbierkach.

Článok 4

1. Držiteľ ukradnutého kultúrneho predmetu, ktorý bol požiadaný o jeho vrátenie, má pri jeho reštitúcii právo na vyplatenie prijateľnej a rozumnej náhrady za predpokladu, že držiteľ nevedel a ani nemohol logicky vedieť, že predmet je ukradnutý, a môže dokázať, že pri jeho nadobudnutí postupoval s príslušnou opatrnosťou.

2. Neupierajúc právo držiteľa na náhradu podľa predchádzajúceho odseku, treba vyvinúť primerané úsilie, aby náhradu zaplatila osoba, ktorá odovzdala kultúrny predmet držiteľovi, alebo ktorýkoľvek predchádzajúci postupca, ak je to v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom štátu, v ktorom bola vznesená požiadavka.

3. Vyplatenie náhrady držiteľovi predkladateľom požiadavky, keď ju vznesie, neupiera predkladateľovi požiadavky právo, aby si náhradu uplatňoval od ktorejkoľvek inej osoby.

4. Pri rozhodovaní o tom, či držiteľ postupoval s príslušnou opatrnosťou, treba prihliadať na všetky okolnosti nadobudnutia vrátane charakteru strán, zaplatenú cenu, na skutočnosť, či držiteľ nahliadol do primerane dostupného registra ukradnutých kultúrnych predmetov, či využil iné významné informácie a dokumentáciu, ktoré si mohol primeraným spôsobom zadovážiť, ako aj na skutočnosť, či sa držiteľ obrátil na dostupné orgány alebo podnikol nejaké iné kroky, ku ktorým by za daných okolností pristúpila uvážlivá osoba.

5. Držiteľ nie je vo výhodnejšom postavení než osoba, od ktorej získal kultúrny predmet dedením alebo iným spôsobom bez náhrady.

III. KAPITOLA

VRÁTENIE NEZÁKONNE VYVEZENÝCH KULTÚRNYCH PREDMETOV

Článok 5

1. Štát, zmluvná strana dohovoru, môže požiadať súd alebo iný kompetentný orgán druhého štátu, zmluvnej strany dohovoru, aby nariadil vrátenie kultúrneho predmetu nezákonne vyvezeného z územia žiadajúceho štátu.

2. Za nezákonne vyvezený sa pokladá kultúrny predmet, ktorý bol dočasne vyvezený z územia žiadajúceho štátu na výstavu, výskum alebo reštaurovanie na základe povolenia vydaného v súlade so zákonmi štátu upravujúcimi jeho vývoz v záujme ochrany jeho kultúrneho dedičstva a nebol vrátený v súlade s podmienkami uvedenými v povolení.

3. Súd alebo iný kompetentný orgán požiadaného štátu nariadi vrátenie nezákonne vyvezeného kultúrneho predmetu, ak žiadajúci štát preukáže, že premiestnenie predmetu z jeho územia závažne poškodzuje jeden záujem alebo viacero z nasledujúcich záujmov:

- a) fyzické zachovanie predmetu alebo jeho súvislosti,

- b) integritu objektu zloženého z viacerých častí,
- c) zachovanie informácie, napríklad informácie vedeckého či historického charakteru,
- d) tradičné alebo rituálne využívanie objektu kmeňovým alebo autochtóнным spoločenstvom,

alebo preukáže, že predmet má pre žiadajúci štát významnú kultúrnu hodnotu.

4. Akákoľvek žiadosť podľa odseku 1 tohto článku musí obsahovať alebo sa k nej musia priložiť také informácie skutkovej alebo právnej podstaty, ktoré môžu pomôcť súdu alebo inému kompetentnému orgánu požiadaného štátu určiť, či sú splnené požiadavky odsekov 1 až 3 tohto článku.

5. Akákoľvek žiadosť o vrátenie treba predložiť v lehote troch rokov od dátumu, keď sa žiadajúci štát dozvedel o mieste, kde sa predmet nachádza, a o totožnosti jeho držiteľa, v každom prípade v lehote 50 rokov od dátumu vývozu alebo od dátumu, keď mal byť predmet vrátený podľa povolenia uvedeného v odseku 2 tohto článku.

Článok 6

1. Držiteľ ukradnutého kultúrneho predmetu, ktorý ho získal po jeho nezákonnom vyvezení, má v čase jeho vrátenia právo na vyplatenie spravodlivej a primeranej náhrady od žiadajúceho štátu za predpokladu, že držiteľ nevedel a ani sa nemohol primeraným spôsobom dozvedieť, že predmet bol nezákonne vyvezený.

2. Pri určovaní, či držiteľ vedel alebo sa mohol primeraným spôsobom dozvedieť, že kultúrny predmet bol nezákonne vyvezený, treba prihliadať na okolnosti jeho získania vrátane chýbajúceho vývozného povolenia nevyhnutného podľa vnútroštátnych právnych predpisov žiadajúceho štátu.

3. Namiesto náhrady a po dohode so žiadajúcim štátom sa držiteľ, od ktorého tento štát žiada vrátenie kultúrneho predmetu, môže rozhodnúť:

- a) ponechať si predmet vo vlastníctve alebo
- b) previesť vlastníctvo odplatne alebo bezodplatne na osobu trvalo žijúcu v žiadajúcom štáte podľa vlastného výberu, ktorá poskytne potrebné záruky.

4. Náklady súvisiace s vrátením kultúrneho predmetu podľa tohto článku znáša žiadajúci štát, ktorý má však právo požadovať náhradu nákladov od ktorejkoľvek inej osoby.

5. Držiteľ nie je vo výhodnejšom postavení než osoba, od ktorej získal kultúrny predmet dedením alebo iným spôsobom bez náhrady.

Článok 7

1. Ustanovenia tejto kapitoly sa neuplatňujú, ak

- a) vývoz kultúrneho predmetu už nie je v čase žiadosti o jeho vrátenie nezákonný alebo
- b) predmet bol vyvezený počas života osoby, ktorá ho vytvorila, alebo 50 rokov po jej smrti.

2. Bez ohľadu na ustanovenia písmena b) predchádzajúceho odseku ustanovenia tejto kapitoly platia, ak kultúrny predmet vytvoril príslušník alebo príslušníci kmeňového alebo autochtóneho spoločenstva na tradičné alebo rituálne využitie v tomto spoločenstve a predmet sa vráti tomuto spoločenstvu.

IV. KAPITOLA VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 8

1. Požiadavku podľa II. kapitoly a žiadosť podľa III. kapitoly možno predložiť súdu alebo inému kompetentnému orgánu zmluvného štátu, v ktorom sa kultúrny predmet nachádza, a popritom súdu alebo inému kompetentnému orgánu, ktorý podľa platných predpisov má súdnu právomoc v zmluvných štátoch.
2. Strany sa môžu dohodnúť predložiť spor ktorémukoľvek súdu alebo inému kompetentnému orgánu alebo ho dať na arbitráž.
3. Možno pristúpiť k využitiu dočasných opatrení vrátane ochranných príпустných podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom sa predmet nachádza, dokonca aj keď bola požiadavka reštitúcie alebo žiadosť o vrátenie objektu predložená súdu alebo inému kompetentnému orgánu iného zmluvného štátu.

Článok 9

1. Nijaké ustanovenie tohto dohovoru nebráni zmluvnému štátu, aby uplatňoval akékoľvek právne predpisy, ktoré vo väčšej miere než ustanovenia tohto dohovoru uľahčia reštitúciu alebo vracanie ukradnutých alebo nezákonne vyvezených kultúrnych predmetov.
2. Tento článok nemožno vysvetľovať tak, že stanovuje povinnosť uznávať alebo uplatňovať rozhodnutie súdu alebo iného kompetentného orgánu iného zmluvného štátu, ktoré sa odchyľuje od ustanovení tohto dohovoru.

Článok 10

1. Ustanovenia II. kapitoly sa uplatňujú, iba ak ide o kultúrny predmet ukradnutý po tom, čo tento dohovor nadobudol platnosť pre štát, v ktorom sa predkladá žiadosť, za predpokladu, že
 - a) predmet bol ukradnutý z územia zmluvného štátu po tom, čo tento dohovor nadobudol platnosť pre dotýčny štát, alebo
 - b) predmet sa nachádza v zmluvnom štáte po tom, čo tento dohovor nadobudol platnosť pre dotýčny štát.
2. Ustanovenia III. kapitoly sa vzťahujú len na kultúrny predmet nezákonne vyvezený po tom, čo tento dohovor nadobudol platnosť pre žiadajúci štát, ako aj pre štát, v ktorom bola podaná žiadosť.
3. Tento dohovor v nijakom prípade nelegalizuje akékoľvek nezákonné konanie akéhokoľvek druhu, ktoré nastalo predtým, než tento dohovor nadobudol platnosť, alebo ktoré je vylúčené podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, ani neobmedzuje nijaké právo štátu alebo inej osoby predkladať požiadavku na reštitúciu alebo vrátenie ukradnutého alebo nezákonne vyvezeného kultúrneho objektu v súlade s nápravnými prostriedkami dostupnými mimo rámca tohto dohovoru.

V. KAPITOLA ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 11

1. Tento dohovor je otvorený na podpis na záverečnej schôdzi diplomatickej konferencie, na ktorej bude schválený návrh Dohovoru UNIDROIT o medzinárodnom vracaní ukradnutých alebo nezákonne vyvezených kultúrnych predmetov, a zostane otvorený na podpis všetkými štátmi v Ríme do júna 1996.
2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu štátmi, ktoré ho podpísali.
3. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie všetkým štátom, ktoré nie sú signatármi, odo dňa jeho otvorenia na podpis.
4. Ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo pristúpenie treba potvrdiť uložením príslušného úradného dokumentu u depozitára.

Článok 12

1. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň šiesteho mesiaca odo dňa uloženia piateho dokumentu potvrdzujúceho ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo pristúpenie.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje, prijme alebo schváli tento dohovor alebo k nemu pristúpi po uložení piateho dokumentu o ratifikácii, prijatí, schválení a o pristúpení, nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň šiesteho mesiaca nasledujúceho po dni uloženia dokumentu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo o pristúpení.

Článok 13

1. Tento dohovor nemá vplyv na nijaký medzinárodný dokument, ktorým je zmluvný štát právne viazaný a ktorý obsahuje ustanovenia o záležitostiach upravených týmto dohovorom, ak štáty viazané takým dokumentom neurobia opačné vyhlásenie.
2. Každý zmluvný štát môže uzavrieť dohody s jedným alebo viacerými zmluvnými štátmi so zámerom zlepšiť uplatňovanie tohto dohovoru v ich vzájomných vzťahoch. Štáty, ktoré uzavreli takúto dohodu, poskytnú jej kópiu depozitárovi.
3. Vo vzájomných vzťahoch zmluvné štáty, ktoré sú členmi organizácií ekonomickej integrácie alebo regionálnych zoskupení, môžu vyhlásiť, že budú uplatňovať vnútorné pravidlá týchto organizácií alebo zoskupení, a preto medzi sebou nebudú uplatňovať ustanovenia tohto dohovoru, ktorých rozsah uplatnenia sa zhoduje s rozsahom uplatnenia uvedených pravidiel.

Článok 14

1. Ak má zmluvný štát dve územné jednotky alebo viac územných jednotiek, môže bez ohľadu na to, či sa v nich v súvislosti so záležitosťami upravenými týmto dohovorom uplatňujú rozličné právne systémy alebo nie, pri podpise alebo uložení svojho dokumentu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo o pristúpení vyhlásiť, že tento dohovor sa vzťahuje na všetky jeho územné jednotky alebo iba na jednu územnú jednotku či viaceré z nich, a svoje vyhlásenie môže kedykoľvek nahradiť iným vyhlásením.
2. O týchto vyhláseniach treba upovedomiť depozitára a musia v nich byť vymenované územné

jednotky, na ktoré sa tento dohovor vzťahuje.

3. Ak sa na základe vyhlásenia podľa tohto článku tento dohovor vzťahuje na jednu územnú jednotku alebo na viaceré, ale nie na všetky územné jednotky zmluvného štátu, tak zmienka o

- a) území zmluvného štátu v článku 1 sa vykladá ako zmienka o území územnej jednotky tohto štátu,
- b) súde alebo inom kompetentnom orgáne zmluvného štátu alebo osloveného štátu sa vykladá ako zmienka o súde alebo inom kompetentnom orgáne územnej jednotky tohto štátu,
- c) zmluvnom štáte, kde sa kultúrny predmet nachádza, v článku 8 (1) sa vykladá ako zmienka o územnej jednotke toho štátu, kde sa predmet nachádza,
- d) vnútroštátnom právnom poriadku zmluvného štátu, kde sa predmet nachádza, v článku 8 (3) sa vykladá ako zmienka o vnútroštátnom právnom poriadku územnej jednotky toho štátu, kde sa predmet nachádza, a
- e) zmluvnom štáte v článku 9 sa vykladá ako zmienka o územnej jednotke tohto štátu.

4. Ak zmluvný štát neurobí vyhlásenie podľa odseku 1 tohto článku, tento dohovor sa vzťahuje na všetky územné jednotky tohto štátu.

Článok 15

1. Vyhlásenie urobené podľa tohto dohovoru pri podpise podlieha potvrdeniu pri ratifikácii, prijatí alebo schválení.
2. Vyhlásenia a potvrdenia vyhlásení musia mať písomnú podobu a treba ich úradnou cestou oznámiť depozitárovi.
3. Vyhlásenie nadobúda pre príslušný štát platnosť zároveň s nadobudnutím platnosti tohto dohovoru. Vyhlásenie, o ktorom depozitár dostane oznámenie po takomto nadobudnutí platnosti, však nadobudne účinnosť prvý deň šiesteho mesiaca nasledujúceho po dni jeho uloženia u depozitára.
4. Každý štát, ktorý urobí vyhlásenie podľa tohto dohovoru, môže ho kedykoľvek odvolať písomným úradným oznámením doručeným depozitárovi. Takéto odvolanie nadobudne účinnosť prvý deň šiesteho mesiaca nasledujúceho po dni uloženia notifikácie.

Článok 16

1. Každý zmluvný štát pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení vyhlási, že mu iný štát môže adresovať požiadavky reštitúcie alebo žiadosti o vrátenie kultúrnych predmetov podľa článku 8 formou jedného postupu alebo viacerých nasledujúcich postupov:
 - a) obracať sa priamo na súdy alebo iné kompetentné orgány vyhlasujúceho štátu,
 - b) prostredníctvom orgánu alebo orgánov, ktoré štát poveril prijímaním takých požiadaviek alebo žiadostí a ich postupovaním súdu alebo inému kompetentnému orgánu tohto štátu,
 - c) diplomatickými alebo konzulárnymi cestami.
2. Každý zmluvný štát môže takisto určiť súdy alebo iné orgány kompetentné nariaďovať reštitúciu alebo vracanie kultúrnych predmetov podľa ustanovení II. a III. kapitoly.
3. Vyhlásenia urobené podľa odseku 1 a 2 tohto článku možno kedykoľvek zmeniť novým vyhlásením.
4. Ustanovenia odseku 1 až 3 tohto článku nemajú vplyv na dvojstranné alebo mnohostranné dohody o

právnej pomoci týkajúce sa občianskych alebo obchodných záležitostí, ktoré môžu existovať medzi zmluvnými štátmi.

Článok 17

Každý zmluvný štát najneskôr šesť mesiacov po uložení svojho dokumentu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo o pristúpení poskytne depozitárovi písomnú informáciu v jednom z úradných jazykov dohovoru o legislatíve upravujúcej vývoz jeho kultúrnych predmetov. Tieto informácie sa podľa potreby aktualizujú.

Článok 18

Nepripúšťajú sa žiadne výhrady okrem tých, ktoré sú výslovne povolené v tomto dohovore.

Článok 19

1. Tento dohovor môže ktorýkoľvek zmluvný štát vypovedať kedykoľvek po dni, keď pre tento štát nadobudol platnosť, tým, že u depozitára uloží dokument o vypovedaní.
2. Vypovedanie nadobúda platnosť prvý deň šiesteho mesiaca nasledujúceho po uložení dokumentu o vypovedaní u depozitára. Ak je v dokumente o vypovedaní uvedená dlhšia výpovedná lehota, vypovedanie nadobudne platnosť po uplynutí tejto dlhšej lehoty od jeho uloženia u depozitára.
3. Bez ohľadu na takéto vypovedanie sa však tento dohovor vzťahuje na požiadavku reštitúcie alebo žiadosť o vrátenie kultúrneho predmetu podanú pred dátumom nadobudnutia účinnosti vypovedania.

Článok 20

Prezident Medzinárodného ústavu pre zjednotenie súkromného práva (UNIDROIT) môže v pravidelných intervaloch alebo kedykoľvek na žiadosť piatich zmluvných štátov zvolať osobitný výbor s cieľom preskúmať praktické fungovanie tohto dohovoru.

Článok 21

(1) Tento dohovor je uložený u vlády Talianskej republiky.

(2) Vláda Talianskej republiky

a) bude informovať všetky štáty, ktoré podpísali alebo prijali tento dohovor, a prezidenta Medzinárodného ústavu pre zjednotenie súkromného práva (UNIDROIT) o

- i) každom novom podpise alebo uložení dokumentu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo o pristúpení, ako aj o ich dátume,
- ii) každom vyhlásení urobenom v súlade s týmto dohovorom,
- iii) odvolaní akéhokoľvek vyhlásenia,
- iv) dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru,
- v) dohodách, na ktoré sa vzťahuje článok 13,
- vi) uložení dokumentu o vypovedaní tohto dohovoru, ako aj o dátume jeho uloženia a dátume nadobudnutia platnosti,

b) doručí overené kópie tohto dohovoru všetkým signatárskym štátom, všetkým štátom

pristupujúcim k dohovoru a prezidentovi Medzinárodného ústavu pre zjednotenie súkromného práva (UNIDROIT),

c) bude vykonávať iné bežné úlohy depozitára.

Na dôkaz toho uvedení, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Ríme dvadsiateho štvrtého dňa mesiaca júna roku tisícdeväťsto deväťdesiatpäť v jednom vyhotovení v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.



DODATOK

- a) Zriedkavé zbierky a exempláre fauny, flóry, minerálov, anatomické exempláre a predmety zaujímavé z paleontologického hľadiska,
- b) majetok súvisiaci s históriou vrátane histórie vedy a technológie a vojenskej a spoločenskej histórie, so životom národných vodcov, mysliteľov, vedcov a umelcov a s udalosťami národného významu,
- c) nálezy z archeologických vykopávok (či už povolených alebo nepovolených) alebo z archeologických objavov,
- d) prvky umeleckých alebo historických pamiatok alebo časti archeologických nálezísk, ktoré boli oddelené,
- e) starožitnosti staršie než 100 rokov, ako sú nápisy, mince a pečatidlá,
- f) predmety zaujímavé z etnologického hľadiska,
- g) umelecké predmety, ako sú
 - i) obrazy, maľby a kresby vytvorené v celom rozsahu ručne na akomkoľvek podklade (okrem priemyselného dizajnu a ručne dekorovaných remeselných výrobkov),
 - ii) originálne diela sochárskeho umenia bez ohľadu na to, z akého materiálu sú vytvorené,
 - iii) originálne rytiny, tlače a litografie,
 - iv) originálne umelecké asambláže a montáže bez ohľadu na to, z akého materiálu sú vytvorené,
- h) zriedkavé rukopisy a inkunábuly, staré knihy, dokumenty a mimoriadne (z historického, umeleckého, vedeckého, literárneho atď. hľadiska) zaujímavé publikácie, a to jednotlivo alebo v zbierkach,
- i) poštové, kolkové a podobné známky, a to jednotlivo alebo v zbierkach,
- j) archívy vrátane zvukových, fotografických a kinematografických archívov,
- k) nábytok starší než 100 rokov a staré hudobné nástroje.